

The Man Who Communed with Jehovah

By Elder Kyle S. McKay
Of the Seventy

Burri që Foli me Jehovën

Nga Plaku Kajl S. Mek-Kei,
i Të Shtatëdhjetëve

October 2024 general conference

Joseph Smith was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

My purpose this day and always is to testify of Jesus Christ, that He is the Son of God, the Creator and Savior of the world, our Deliverer and Redeemer. Because “the fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ,” today I share with you my knowledge and testimony of the Savior as they have been strengthened and deepened by the life and teachings of one key apostle and prophet.

The Beginning of Wisdom

On the morning of a beautiful clear day early in the spring of 1820, 14-year-old Joseph Smith entered a grove of trees near his family’s home to pray about his sins and to ask which church to join. His sincere prayer, offered with unwavering faith, received the attention of the most powerful forces in the universe, including the Father and the Son. And the devil. Each of these had an intense interest in that prayer and in that boy.

What we now call the First Vision marked the beginning of the Restoration of all things in this last dispensation. But for Joseph, the experience was also personal and preparatory. All he wanted was forgiveness and direction. The Lord gave him both. The instruction to “join none of [the churches]” was directive. The words “Thy sins are forgiven thee” were redemptive.

For all the beautiful truths we might learn from that First Vision, perhaps Joseph’s main takeaway was simply, “I had found the testimo-

Jozef Smithi u “bekua të hap’ k’ të kohë të fundit” dhe ne jemi të bekuar që ai e bëri këtë gjë.

Qëllimi im këtë ditë dhe gjithmonë është të dëshmoj për Jezu Krishtin, se Ai është Biri i Perëndisë, Krijuesi dhe Shpëtimtari i botës, Çliruesi dhe Shëlbuesi ynë. Për shkak se “parimet themelore të fesë sonë janë dëshmia e apostujve dhe profetëve në lidhje me Jezu Krishtin”, sot ju tregoj njohurinë dhe dëshminë time për Shpëtimtarin, ndërsa janë forcuar dhe thelluar nga jeta dhe mësimet e një apostulli dhe profeti kyç.

Fillesat e Urtësisë

Në mëngjesin e një dite të bukur e të kthjellët, në fillim të pranverës së vitit 1820, 14-vjeçari Jozef Smith, hyri në një koriye pemësh pranë shtëpisë së familjes së tij për t’u lutur për mëkatet e veta dhe për të pyetur se cilës kishë t’i bashkohej. Lutja e tij e çiltër, e ofruar me besim të paepur, mori vëmendjen e forcave më të fuqishme në univers, duke përfshirë Atin e Birin dhe djallin. Secili prej tyre kishte një interes të madh për atë lutje dhe për atë djalë.

Ajo që ne tani e quajmë Vegimi i Parë, shënoi fillimin e Rivendosjes së të gjitha gjërave në këtë periudhë të fundit ungjillore. Mirëpo për Jozefin, përvoja ishte sa vetjake edhe përgatitore. Gjithçka që ai dëshironte, ishte falje dhe drejtim. Zoti ia dha të dyja. Udhëzimi që të mos “bashkohe[j] me asnjë prej [kishave]” ishte orientues. Fjalët “mëkatet e tua të janë falur” ishin shëlbuese.

Nga të gjitha të vërtetat e bukura që mund të mësojmë nga ai Vegim i Parë, ndoshta mesazhi kryesor i Jozefit ishte thjesht: “Unë kisha mësu-

ny of James to be true—that a man who lacked wisdom might ask of God, and obtain.”

As one scholar noted: “The real resonance of the First Vision today is to know that it’s the nature of God to give to those who lack wisdom. ... The God that reveals Himself to Joseph Smith in the sacred grove is a God who answers teenagers in times of trouble.”

Joseph’s experience in the grove gave him confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of his life. His experience has also given me confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of my life.

Regular Repentance

On September 21, 1823, Joseph earnestly prayed for forgiveness, confident that because of his experience in the grove three years earlier, heaven would respond again. And it did. The Lord sent an angel, Moroni, to instruct Joseph and inform him of an ancient record he would later translate by the gift and power of God—the Book of Mormon.

Almost 13 years after that, Joseph and Oliver Cowdery knelt in solemn, silent prayer in the newly dedicated Kirtland Temple. We do not know what they prayed for, but their prayers likely included a plea for forgiveness, for, as they arose, the Savior appeared and declared, “Behold, your sins are forgiven you; you are clean before me.”

In the months and years after this experience, Joseph and Oliver would sin again. And again. But in that moment, for that moment, in response to their plea and in preparation for the glorious restoration of priesthood keys that was about to happen, Jesus made them sinless.

Joseph’s life of regular repentance gives me confidence to “come boldly unto the throne of grace, that [I] may obtain mercy.” I have learned that Jesus Christ truly is “of a forgiving disposition.” It is neither His mission nor His nature to condemn. He came to save.

Inquiring of the Lord

As part of the promised “restitution of all things,” the Lord, through Joseph Smith, brought forth the Book of Mormon and other revelations that contain the fulness of His gospel. Vital truths were given clarity and completeness as Joseph

ar se dëshmia e Jakobit ishte e vërtetë – se një njeri të cilit i mungon urtësia, mund t’i kërkojë Perëndisë dhe të marrë”.

Siç vuri në dukje një studiues: “Mesazhi kryesor i Vegimit të Parë sot është të dish se është natyra e Perëndisë që t’u japë atyre që u mungon urtësia. ... Perëndia që ia zbulon Veten Jozef Smithit në korijen e shenjtë, është një Perëndi që u përgjigjet adoleshentëve në kohë shqetësimi.”

Përvoja e Jozefit në korije i dha atij vetëbesimin për të kërkuar falje dhe drejtim gjatë gjithë jetës. Përvoja e tij më ka dhënë edhe mu vetëbesim për të kërkuar falje dhe drejtim gjatë gjithë jetës.

Pendimi i Rregullt

Më 21 shtator 1823, Jozefi u lut me zell për falje, i sigurt se për shkak të përvojës së tij në korije tre vjet më parë, qielli do të përgjigjej përsëri. Dhe ashtu ndodhi. Zoti dërgoi një engjëll, Moronin, për ta udhëzuar Jozefin dhe për ta vënë në dijeni për një anal të lashtë që ai do ta përkthente më vonë me anë të dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë – Librin e Mormonit.

Pothuajse 13 vjet pas kësaj, Jozefi dhe Oliver Kauderi u gjunjëzuan në lutje solemne dhe të heshtur në Tempullin e Kirtlandit të përkushtuar rishtas. Ne nuk e dimë se për çfarë u lutën ata, por lutjet e tyre ka gjasa të kenë përfshirë një lutje për falje, sepse, pasi u ngritën në këmbë, Shpëtimtari u shfaq dhe shpalli: “Vini re, mëkatet tuaja ju janë falur; ju jeni të pastër përpara meje”.

Në muajt dhe vitet pas kësaj përvoje, Jozefi dhe Oliveri do të mëkatonin përsëri dhe përsëri. Por në atë çast, për atë çast, në përgjigje të lutjes së tyre dhe si përgatitje për rivendosjen e lavdishmë të çelësave priftërisë që do të ndodhte, Jezusi i bëri ata pa mëkat.

Jeta e Jozefit duke u penduar rregullisht më jep vetëbesimin për t’ju “afr[uar] ... me guxim fronit të hirit, që të marr mëshirë”. Kam mësuar se Jezu Krishti është vërtet “i gatshëm të falë”. Nuk është as misioni i Tij dhe as natyra e Tij që të dënojë. Ai erdhi për të na shpëtuar.

T’i Kërkosh Zotit

Si pjesë e premtimit të “ripërtëritjes [s]ë të gjitha gjërave” Zoti, nëpërmjet Jozef Smithit, nxori në dritë Librin e Mormonit dhe zbulesa të tjera që përmbajnë plotësinë e ungjillit të Tij. Të vërtetat thelbësore morën qartësi dhe plotësi ndërsa

repeatedly inquired of the Lord for direction.
Consider the following:

The Father and the Son have bodies “as tangible as man’s.”

Jesus took upon Himself not only our sins but also our sicknesses, afflictions, and infirmities.

His Atonement was so excruciating it caused Him to bleed from every pore.

We are saved by His grace “after all we can do.”

There are conditions to Christ’s mercy.

As we come unto Christ, He will not only forgive our sins, but He will also change our very nature so “that we have no more disposition to do evil.”

Christ always commands His people to build temples, where He manifests Himself unto them and endows them with power from on high.

I testify that all these things are true and necessary. They represent only a fraction of the fulness that was restored by Jesus Christ through Joseph Smith in response to Joseph’s recurring requests for direction.

Rolling on This Kingdom

In 1842, Joseph wrote of amazing things that would come to pass in this last dispensation. He declared that during our day, “the heavenly Priesthood will unite with the earthly, to bring about those great purposes; and whilst we are thus united in the one common cause, to roll forth the kingdom of God, the heavenly Priesthood are not idle spectators.”

To his friend Benjamin Johnson, Joseph said, “Benjamin, [if I die] I [would] not be far away from you, and if on the other side of the veil, I [would] still be working with you, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom.”

On June 27, 1844, Joseph Smith and his brother Hyrum were murdered. Joseph’s body was laid to rest, but his testimony continues to reverberate around the world and in my soul:

“I had seen a vision; I knew it, and I knew that God knew it, and I could not deny it.”

“I never told you I was perfect; but there is no error in the revelations which I have taught.”

“The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was bur-

Jozefi i kërkonte vazhdimisht Zotit për drejtim të mëtejshëm. Merreni parasysh sa vijon:

Ati dhe Biri kanë trupa “po aq të prekshëm sa edhe të një njeriu”.

Jezusi mori mbi Vete jo vetëm mëkatet tona, por edhe sëmundjet, hidhërimet dhe dobësitë tona.

Shlyerja e Tij ishte aq torturuese, saqë bëri që Atij t’i rridhte gjak nga çdo por.

Ne shpëtohemi nëpërmjet hirit të Tij “pas gjithçkaje që ne mund të bëjmë”.

Ka kushte për mëshirën e Krishtit.

Ndërsa vijmë te Krishti, Ai jo vetëm që do të na i falë mëkatet, por do të ndryshojë edhe vetë natyrën tonë, në mënyrë që të mos “kemi më prirje të bëjmë keq”.

Krishti e urdhëron gjithnjë popullin e Tij që të ndërtojë tempuj, ku Ai t’ua shfaqë Veten atyredhe t’iu dhurojë fuqi nga lart.

Unë dëshmoj se të gjitha këto gjëra janë të vërteta dhe të domosdoshme. Ato përfaqësojnë vetëm një pjesëz të plotësisë që u rivendos nga Jezu Krishti nëpërmjet Jozef Smithit si përgjigje e kërkesave të përsëritura të Jozefit për drejtim.

Çuarja Përpara e Kësaj Mbretërie

Në vitin 1842, Jozefi shkroi për gjëra të mahnitshme që do të ndodhnin në këtë periudhë të fundit ungjillore. Ai shpalli se gjatë kohës sonë “priftëria qiellore do të bashkohet me tokësoren, [që të ndodhin] ato qëllime [madhështore]; dhe ndërsa ne jemi të bashkuar kështu në kauzën e vetme të përbashkët, për të [çuar përpara] mbretërinë e Perëndisë, Priftëria qiellore nuk është spektatore e plogët”.

Mikut të tij, Benxhamin Xhonsonit, Jozefi i tha: “Benxhamin, [nëse vdes] nuk do të [isha] larg teje dhe nëse do të isha në anën tjetër të velit, do të [punoja] ende me ty dhe me një fuqi akoma më të madhe, për ta çuar përpara këtë mbretëri”.

Më 27 qershor 1844, Jozef Smithi dhe vëllai i tij, Hajrëmi, u vranë. Trupi i Jozefit u vendos të prehej në varr, por dëshmia e tij vijon të kumbojë në mbarë botën dhe në shpirtin tim:

“Unë kisha parë një vegim; unë e dija atë dhe e dija se Perëndia e dinte atë dhe nuk mund ta mohoja”.

“Kurrë nuk ju thashë se jam i përsosur, por nuk ka gabim në zbulesat që ju kam mësuar.”

“Parimet themelore të besimit tonë janë dëshmia e Apostujve dhe Profetëve në lidhje me Jezu Krishtin, që Ai vdiq, u varros, u ngrit sërish

ied, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

What was said of John the Baptist might also be said of Joseph Smith: “There was a man sent from God, whose name was [Joseph]. ... He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light,” “that all men through him might believe.”

I believe. I believe and am sure that Jesus is the Christ, the Son of the living God. I testify that the living God is our loving Father. I know this because the voice of the Lord has spoken it to me, and so has the voice of His servants, the apostles and prophets, including and beginning with Joseph Smith.

I testify that Joseph Smith was and is a prophet of God, a witness and servant of the Lord Jesus Christ. He was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

The Lord commanded Oliver and all of us, “Stand by my servant Joseph, faithfully.” I testify that the Lord stands by His servant Joseph and the Restoration wrought through him.

Joseph Smith is now part of that heavenly priesthood of which he spoke. As he promised his friend, he is not far away from us, and on the other side of the veil, he is still working with us, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom. With joy and thanksgiving, I raise my voice in “praise to the man who communed with Jehovah.” And above all, praise to Jehovah, who communed with that man! In the name of Jesus Christ, amen.

ditën e tretë dhe u ngjit në qiell; dhe gjithë gjërat e tjera që i përkasin besimit tonë janë vetëm shtojca të kësaj.”

Ajo që u tha për Gjon Pagëzorin, mund të thuhet edhe për Jozef Smithin: “Qe një njeri i dërguar nga Per[ë]ndia; emri i tij ishte [Jozef]. ... Ai nuk ishte drita, por u dërgua për të dëshmuar për dritën”, “që të gjithë të besonin nëpërmjet tij.”

Unë besoj. Unë besoj dhe jam i sigurt se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë. Dëshmoj se Perëndia i gjallë është Ati ynë i dashur. Unë e di këtë sepse zëri i Zotit ma ka thënë mua dhe po kështu zëri i shërbëtorëve të Tij, apostujve dhe profetëve, duke përfshirë dhe filluar me Jozef Smithin.

Dëshmoj se Jozef Smithi ishte dhe është një profet i Perëndisë, një dëshmitar dhe shërbëtor i Zotit Jezu Krisht. Ai u “bekua të hap’ k’të kohë të fundit” dhe ne jemi të bekuar që ai e bëri këtë gjë.

Zoti e urdhëroi Oliver Kaudërin dhe të gjithë ne: “I qëndro pranë shërbëtorit tim Joseph, me besnikëri”. Dëshmoj se Zoti qëndron pranë shërbëtorit të Tij Jozefit dhe Rivendosjes së bërë nëpërmjet tij.

Jozef Smithi tani është pjesë e asaj priftërie qiellore për të cilën foli vetë. Siç i premtoi mikut të tij, ai nuk është shumë larg nesh dhe, në anën tjetër të velit, ai ende po punon me ne dhe me një fuqi akoma më të madhe, për ta çuar përpara këtë mbretëri. Me gëzim dhe falënderim, ngre zërin për t’i dhënë “lavdi burrit që me Jehovah foli!” Mbi të gjitha, lavdi Jehovahs që foli me atë burrë! Në emrin e Jezu Krishtit, amen.